

บทที่ 3

โครงการและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

3.1 โครงการที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้นั้นรัฐบาลได้มีโครงการต่างๆ ทั้งโครงการที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ และโครงการที่จะดำเนินการต่อไปในอนาคต การศึกษาในบทนี้จึงเป็นการเรียบเรียงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการสำคัญต่างๆ จากเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง " การพัฒนาอุตสาหกรรมภาคใต้ในปัจจุบันและในอนาคต " (กอบภิตต์ จิตวัฒนกุล, ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2533) " แนวโน้มและลู่ทางการลงทุนในภาคใต้ " (กอบภิตต์ จิตวัฒนกุล, ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2531) " ยุทธศาสตร์การพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ " (ข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, ธันวาคม 2532) และ " แผนงานพัฒนาน้ำที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ แนวคิดเชิงยุทธศาสตร์สู่ยุคใหม่ของการพัฒนาในทศวรรษหน้า " (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2533) โครงการที่สำคัญต่างๆ มีดังนี้

3.1.1 โครงการฮาร์บิ่นนารูหรือโครงการความหวังใหม่

โครงการฮาร์บิ่นนารู หรือโครงการความหวังใหม่เป็นโครงการที่กองทัพภาคใต้กำหนดขึ้น โดยนำประสบการณ์จากแผนพัฒนาภาคอีสาน เชียง ประชาชนกลุ่มเป้าหมายของโครงการฮาร์บิ่นนารู คือ ชาวมุสลิมในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ยะลา นราธิวาส ปัตตานี สตูล และสงขลา

โครงการนี้เป็นแผนพัฒนา 5 จังหวัด โดยมีระยะเวลาดำเนินการไว้ 5 ปี (พ.ศ. 2532-2536) องค์การหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการนี้มีทั้งระดับรัฐบาล และคณะกรรมการที่แต่งตั้ง ในระดับคณะกรรมการมีการจัดตั้งสำนักงานโครงการฮาร์บิ่นนารู กองทัมภาคที่ 4 ขึ้นเป็นหน่วยงานหลัก ประกอบด้วยคณะกรรมการอำนวยการร่วมจากหลายฝ่าย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในภูมิภาคจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยตรง โครงการฮาร์บิ่นนารู ประกอบด้วยแผนงานหลัก คือ แผนงานพัฒนาบุคลากร แผนงานพัฒนาสังคม แผนงานพัฒนาการเกษตร

แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และแผนงานพิเศษ

3.1.2 โครงการศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาภาคใต้ตอนบน

โครงการศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาภาคใต้ตอนบน เป็นโครงการที่องค์การร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JICA) ได้ให้ความช่วยเหลือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติศึกษาวางแผนแม่บทการพัฒนาภาคใต้ตอนบน โดยขอบเขตการศึกษาครอบคลุมพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พังงา กระบี่ และอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยจะเสนอแนะแผนงานและโครงการให้ดำเนินการในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6-8 (พ.ศ. 2530-2544) ได้แก่

1. เส้นทางเชื่อมฝั่งตะวันออก-ตะวันตก และทำเรื่อน้ำลิกขนอม โดยเสนอให้ก่อสร้างถนนเชื่อมโยง เพื่อให้ระยะเวลาเดินทางระหว่างจังหวัดภูเก็ตและสุราษฎร์ธานีสั้นลง และสร้างทางรถไฟภายหลังขนานไปกับถนนสายเชื่อมโยง เมื่อมีปริมาณและสินค้าเพิ่มมากขึ้น จากศรีรัฐนิคมถึงท่าเรื่อน้ำลิกภูเก็ต สำหรับท่าเรื่อน้ำลิกขนอมได้เสนอให้เป็นจุดติดต่อกับนานาชาติทางด้านฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนบน เนื่องจากสามารถเข้าถึงเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศได้สะดวก ความคล่องตัวของเรือมีสูง ยังมีที่ว่างเพียงพอที่จะรับการขยายตัวในอนาคต และควรจะเริ่มการก่อสร้างหลังจากท่าเรื่อน้ำลิกภูเก็ตและสงขลาเสร็จเรียบร้อย และเปิดใช้งาน
2. การพัฒนาเมืองสุราษฎร์ธานี-ภูเก็ต โดยจะพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและการค้าของภาคใต้ตอนบน ภูเก็ตจะพัฒนาขึ้นเป็นศูนย์กลางระดับนานาชาติของภาคใต้ตอนบน ตามเป้าหมายนี้ทั้งสุราษฎร์ธานีและภูเก็ตจำเป็นต้องจัดหาบริการพื้นฐานระดับนานาชาติหรือระดับภาค ให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในทั้งสองเมือง โครงการที่เสนอในภูเก็ตมี 22 โครงการ
3. นิคมอุตสาหกรรม การศึกษาด้านอุตสาหกรรมในภาคใต้ตอนบนในระยะแรกได้เสนอให้สร้างนิคมอุตสาหกรรมขึ้น 2 แห่ง คือ ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีและภูเก็ต โดยเสนอให้ใช้งานได้ในปี พ.ศ. 2538 นิคมอุตสาหกรรมที่สุราษฎร์ธานีได้เสนอให้สร้างที่ทางแยกไปภูผินใกล้ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี นิคมอุตสาหกรรมที่จังหวัดภูเก็ตเสนอให้สร้างติดกับท่าอากาศยานภูเก็ต และให้มีเขตผลิตเพื่อการส่งออก (EPZ)

4. โรงกลั่นน้ำมันกระบี่ จากการศึกษาเห็นว่าควรจัดตั้งโรงกลั่นน้ำมันขึ้นแห่งหนึ่งในภาคใต้ เพื่อรองรับความต้องการของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่เพิ่มขึ้น สมรรถนะของโรงกลั่นน้ำมันแห่งนี้ควรเป็น 60,000 บาเรลต่อวัน การเสนอให้จัดตั้งโรงกลั่นน้ำมันที่กระบี่ เนื่องจากสามารถติดต่อกับตะวันออกกลางและส่วนต่างๆ ของภาคใต้ได้สะดวก จากที่ตั้งของโรงกลั่นน้ำมันทางตอนเหนือของกระบี่มีทางเข้าสู่ร่องน้ำลึกได้สะดวก จะทำให้เรือบรรทุกน้ำมันขนาดใหญ่กว่าเรือที่ใช้ที่โรงกลั่นน้ำมันศรีราชาถึงสองเท่า เข้ามาถึงโรงกลั่นได้โดยตรง นอกจากนี้ยังเสนอให้สร้างท่อส่งน้ำมันจากตอนเหนือของกระบี่ ทางฝั่งอันดามัน ไปยังตอนใต้ของขนอมทางฝั่งอ่าวไทย เพื่อการลำเลียงขนส่งน้ำมันอีกด้วย

5. การพัฒนาที่ราบต่ำตอนกลาง พื้นที่ราบต่ำตอนกลางของภาคใต้ตอนบนมีที่ดินที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างกว้างใหญ่และมีปริมาณน้ำฝนอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการปลูกปาล์มน้ำมัน ดังนั้นรัฐบาลจึงควรสนับสนุนให้เป็นศูนย์กลางหลักในการปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศ

6. การพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำตาปี และนวมดวง ซึ่งไหลผ่านภาคใต้ตอนบนเป็นแม่น้ำสายสำคัญของภาคใต้ โครงการพัฒนาลุ่มน้ำตาปี ได้แก่ การก่อสร้างเขื่อน เขี้ยวทลานและแก่งกรุงให้แล้วเสร็จเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ขยายระบบประปาที่ใช้ในเมืองและอุตสาหกรรม เพื่อสนองความต้องการใช้น้ำในเมืองสุราษฎร์ธานี

3.1.3 โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา อยู่บนพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มีเนื้อที่ประมาณ 9,100 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดสงขลา 6 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง หาดใหญ่ สะเกา รัตภูมิ สกั้งพระ กิ่งอำเภอกระแสดินธุ์ และกิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดนครศรีธรรมราช 2 อำเภอ คือ อำเภอชะอวด และหัวไทร และจังหวัดนัทลุงทั้งจังหวัด แผนพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ประกอบด้วย 3 แผนงานหลักคือ

1. แผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วยมาตรการและแนวทางปฏิบัติในการบริหารควบคุมการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและพัฒนาเมือง
3. แผนจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยมาตรการและแนวปฏิบัติในการฟื้นฟู

สภาพแวดล้อมในบริเวณทะเลสาบ โดยการรวบรวมข้อมูลหลักทางสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม

โครงการและมาตรการที่มีลำดับความสำคัญสูง ได้แก่ การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการค้า การก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำเค็ม การก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำเอนกประสงค์คลองระงู การขยายประปาส่งชล-หาดใหญ่ การวางแผนและการจัดการเมือง การศึกษาเขตอุตสาหกรรมบริเวณท่าเรือน้ำลึก แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน แผนติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม

3.1.4 โครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนัง

โครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนัง ลุ่มน้ำปากพนังซึ่งครอบคลุมพื้นที่ อำเภอปากพนัง เขียวใหญ่ หัวไทร ชะอวด ร่อนพิบูลย์ และพื้นที่อำเภอเมืองบางส่วน มีพื้นที่รวม 1.7 ล้านไร่ และมีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 305,146 คน เป็นพื้นที่ยากจนของภาคใต้จึงมีการจัดทำแผนแม่บทเพื่อใช้ดำเนินการตั้งแต่ปี 2532-2534

แนวทางการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนังจะมุ่งแก้ไขปัญหาคความยากจน และการพัฒนาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก ทั้งด้านชลประทาน ไฟฟ้า และถนน เนื่องการคมนาคม โดยในด้านชลประทาน จะเร่งขุดลอกคลองสายต่างๆ ที่เป็นสาขาของแม่น้ำปากพนัง พร้อมทั้งสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก บริเวณอำเภอหัวไทร และอำเภอเขียวใหญ่ ด้านการเกษตรกรรมจะส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งบริเวณป่าชายเลนที่เสื่อมสภาพแล้ว รวมทั้งการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในบ่อ การทำไร่นาสวนผสม การทำปุ๋ยหมัก และการส่งเสริมปลูกไม้โตเร็วขึ้น ด้านการบำรุงรักษาร่องน้ำปากพนังเพื่อให้เรือสินค้า เรือบรรทุกน้ำมัน เรือประมงขนาดใหญ่สามารถเข้าออกจากท่าเรือได้สะดวก เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากนี้พื้นที่เป้าหมายบริเวณฝั่งทะเลจังหวัดนครศรีธรรมราช และฝั่งซ้ายของแม่น้ำปากพนังจะมีการฟื้นฟูสภาพป่าชายเลนที่ได้ถูกทำลายไปแล้ว และคงอนุรักษ์สภาพป่าชายเลนธรรมชาติเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอีกด้วย

3.1.5 โครงการสร้างข่ายทางรถไฟภาคใต้ตอนบน

โครงการสร้างข่ายทางรถไฟภาคใต้ตอนบน ตามแผนเดิมการรถไฟแห่งประเทศไทย มีโครงการสร้างทางคีรีรัฐนิคม-ภูเก็ต เชื่อมจากสถานีทุ่งโพธิ์ถึงชายทะเลบริเวณช่องแคบตรงข้ามภูเก็ตที่บ้านท่ามนั่ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าจากท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต แต่เมื่อมีแผนพัฒนา เขต

อุตสาหกรรมภาคใต้ และวางเป้าหมายที่จังหวัดกระบี่ โดยจะสร้างท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ระดับมาตรฐานขึ้น ซึ่งจากรายงานการศึกษาเดิมนั้นการสร้างทางรถไฟไปยังกระบี่นั้นได้พิจารณาให้แยกทางรถไฟจากอำเภอเวียงสระที่สถานีบ้านสี่งไปอำเภอพระแสง อำเภอปลายพระยา และอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตร และพิจารณาให้แยกทางรถไฟจากสถานีชุมทางทุ่งสงไปอำเภอคลองท่อม และอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ แล้วแยกทางรถไฟต่อไปอำเภอเขาพนม ระยะทางรวม 190 กิโลเมตร นอกจากนี้การรถไฟแห่งประเทศไทยยังได้พิจารณาแนวทางอีก 3 แนว คือ

1. แนวทางแยกจากสถานีศรีจันทร์รัฐนิคม ก.ม.662 ในโครงการสำรวจก่อสร้างทางสายสุราษฎร์ธานี-พังงา-ภูเก็ต ให้แยกจากแนวสำรวจก่อสร้างที่อำเภอทับปุดประมาณ ก.ม.730 แล้วตรงไปอำเภออ่าวลึก อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ไปสุดปลายทางที่อำเภอทองท่อม รวมระยะทาง 160 กิโลเมตรหรืออาจจะต่อไปยังอำเภอสิเกาแล้วไปบรรจบทางรถไฟสายปัจจุบันที่จังหวัดตรัง ระยะทางอีกประมาณ 70 กิโลเมตร รวม 230 กิโลเมตร

2. แยกจากสถานีบ้านสี่งผ่านอำเภอเวียงสระ อำเภอปลายพระยา ถึงอำเภออ่าวลึกแล้วเลี้ยวเข้าจังหวัดกระบี่สุดปลายทางที่อำเภอท่าท่อม หรือบรรจบทางรถไฟปัจจุบันที่จังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ 225 กิโลเมตร

3. แยกจากสถานีฉวาง ผ่านอำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอเขาพนม เข้าสู่อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร

3.1.6 โครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซธรรมชาติเพื่อผลิตภาคใต้ (เอราวัณ-ชนอม)

โครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซธรรมชาติขนาด 18 นิ้ว ความยาวประมาณ 170 กิโลเมตร เพื่อนำก๊าซธรรมชาติจากแท่นผลิตเอราวัณในอ่าวไทย ไปยังอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับโรงไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่จะสร้างเพิ่มเติมตามแผน นอกจากนี้ก๊าซธรรมชาติที่ส่งไปตามท่อเอราวัณ-ชนอมยังเป็นการกระจายการใช้ก๊าซธรรมชาติไปสู่โรงงานอุตสาหกรรมทางภาคใต้ด้วย ทั้งนี้การปีโตรเลียมแห่งประเทศไทยมีเป้าหมายที่จะดำเนินการก่อสร้างโครงการนี้ให้สอดคล้องกับแผนการก่อสร้างโรงไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต โดยคาดว่าจะส่งก๊าซธรรมชาติไปยังภาคใต้ในปี 2533

3.1.7 โครงการพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลแบบครบวงจรใน 6 จังหวัด (ตราด จันทบุรี สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร)

โครงการพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลแบบครบวงจรใน 6 จังหวัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานความร่วมมือ ซึ่งเรียกว่า แผนประสานความร่วมมือ 4 ภาค มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรหน่วยงานที่ร่วมในโครงการประกอบด้วยหน่วยงานในภาครัฐบาล เอกชน สถาบันการเงิน และเกษตรกร ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 แผนการพัฒนาการประมงได้กำหนดเป้าหมายให้มีการเพิ่มพื้นที่ให้ผลผลิตกุ้งชายฝั่งให้สูงขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี กรมประมงจึงได้กำหนดโครงการพัฒนาเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลขึ้น 6 จังหวัด คือ ตราด จันทบุรี สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร โดยมีภาคเอกชนเข้ามาร่วมโครงการ ได้แก่ บริษัท แหลมทองสหการ จำกัด บริษัท ทานิชามา (ไทยแลนด์) จำกัด บริษัท เบอร์ลี่ยุคเกอร์ จำกัด บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด และบริษัท ยูนิคอร์น จำกัด

3.1.8 โครงการนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2530 และวันที่ 10 พฤศจิกายน 2530 ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2530 เร่งรัดให้ดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม (เขตอุตสาหกรรมส่งออก) และนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา เพื่อใช้ประโยชน์สนับสนุนท่าเรือน้ำลึกสงขลา ซึ่งจะแล้วเสร็จประมาณเดือน พฤษภาคม 2531 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงได้กำหนดแผนงานเร่งด่วน เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม (เขตอุตสาหกรรมส่งออก) จังหวัดสงขลาขึ้น เนื้อที่ประมาณ 500 ไร่ ซึ่งพื้นที่ประกอบด้วย เขตอุตสาหกรรมส่งออก เขตอุตสาหกรรมทั่วไป โดยจะทำการร่วมทุนกับภาคเอกชน นอกนั้นยังได้กำหนดแผนพัฒนาโครงการพื้นที่เหมืองถลุง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในระยะต่อไปด้วย

3.1.9 โครงการนิคมอุตสาหกรรมส่งออกจังหวัดภูเก็ต

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ได้กำหนดให้จังหวัดภูเก็ต เป็นเมืองท่าที่สำคัญ และศูนย์กลางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว บริการ และอุตสาหกรรมส่งออก และนำเข้าของภาคใต้ตอนบนด้านชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยได้จัดสร้างท่าเรือน้ำลึกที่ภูเก็ต ดังนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนการใช้ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

และเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2530 ให้เร่งดำเนินการจัดตั้ง เขตอุตสาหกรรมส่งออกขึ้น โดยคาดหวังว่าจะมีอุตสาหกรรมส่งออกในบริเวณจังหวัดภูเก็ตมีเนื้อที่ ประมาณ 400 ไร่ และเปิดขายหรือให้เช่าที่ดินได้รับการพัฒนาแก่บรรดาผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมในปี 2533

3.1.10 โครงการคลองกระ

แนวความคิดที่จะให้มีการขุดคลองกระเพื่อ เชื่อมอ่าวไทยด้านตะวันออกของ มหาสมุทรแปซิฟิก ไปยังฝั่งทะเลตะวันตกในมหาสมุทรอินเดีย ได้มีมาช้านานแล้ว และปัจจุบัน ชุมมรอาสาสมัคร เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่ประชาชน (อชวท.) ในสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ให้ความสนใจ และศึกษา ความเป็นไปได้ในเบื้องต้นของการขุดคลองกระ โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลการศึกษา ของบริษัท แทมส์ (TAMS : Tippetts Abbett Mc Stratton) มาศึกษาเพิ่มเติม และได้เสนอแนะข้อคิดเห็นถึงแนวทางความเป็นไปได้และการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

สำหรับความเป็นไปได้เบื้องต้นตามที่ อชวท. ได้ศึกษาไว้ เห็นว่าเส้นทางขุด คลองกระที่เหมาะสมที่สุด คือ เส้นทาง 5 สดูล-สงขลา ความยาวของคลองเป็นระยะทางทั้งสิ้น 223 กิโลเมตร (เป็นเส้นทางพื้นดิน 102 กิโลเมตร และร่องน้ำอีก 120 กิโลเมตร) จากการ ศึกษาในเบื้องต้นของ อชวท. นี้จะได้นำเสนอต่อรัฐบาล ในการอนุมัติเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ใน รายละเอียดของโครงการขุดคลองกระอีกครั้งหนึ่ง หากโครงการนี้ได้รับความสนใจของรัฐบาล และเห็นชอบในการขุดคลองกระ คาดว่าจะเป็นภาระเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของ อุตสาหกรรมภาคใต้เป็นอันมาก อย่างไรก็ตามในระยะหลังโครงการสะพานเศรษฐกิจเชื่อมฝั่ง ตะวันตก-ตะวันออก จะได้รับความสนใจมากกว่าโครงการคลองกระ

นอกจากนี้ในการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ภาคใต้ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2532 ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา รัฐบาลได้มีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้หลาย โครงการ ดังรายละเอียดจะกล่าวต่อไปในหัวข้อ 3.2

3.2 ยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

เนื่องจากภาคใต้มีทำเลที่ตั้งได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ คือ มีชายทะเลถึง 2 ด้าน สามารถเชื่อมโยงติดต่อกับตลาดโลกได้โดยสะดวก มีทรัพยากรแร่และก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยที่สามารถนำมาใช้เป็นพลังงาน มีที่ราบสำหรับการทำการเกษตร และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ เสนอในการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจร เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2532 ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีสาระสำคัญดังนี้

3.2.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาชนบท

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาชนบท โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาพื้นที่เกษตรชนบท เลื่อมโทรม และล้าหลัง เพื่อลดความยากจน ปรับปรุงคุณภาพชีวิต ป้องกันการบุกรุกพื้นที่อนุรักษ์ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โครงการที่มีศักยภาพ ได้แก่

1. โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทพัฒนาลุ่มน้ำปากพนัง
2. โครงการชลประทานท้ายเขื่อนรัชชประภา
3. โครงการชลประทานเขื่อนบางลาง
4. โครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง-ขนาดเล็ก บริเวณจังหวัดนัทลุง และลุ่มแม่น้ำทะเลสาบสงขลา
5. โครงการตามแผนพัฒนาชนบทของ 5 กระทรวงหลัก เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการเพิ่มผลผลิต สาธารณสุข พัฒนาแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค โดยใช้มาตรการ ระเบียบ และกฎหมายที่มีอยู่แล้ว โดยมีการประสานแผนพัฒนาสาขาต่างๆ ให้สอดคล้องกันไปในทุกทิศทางเดียวกับภายใต้องค์การที่มีอยู่

3.2.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการเกษตร โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อสนองความต้องการของตลาดในประเทศและต่างประเทศ สร้างอุตสาหกรรมต่อเนื่องและครบวงจรที่แข่งขันในตลาดโลกได้ เพื่อสนองความต้องการในประเทศและส่งออก ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ มะพร้าว ผลไม้ และกุ้งกุลาดำ เป็นต้น โครงการที่มีศักยภาพ ได้แก่

1. โครงการวิจัยพันธุ์พืชเศรษฐกิจ การตลาด และการแปรรูปผลผลิตเพื่อการส่งออก
2. โครงการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล โดยใช้เทคโนโลยีใหม่และระบบชลประทานน้ำเค็ม เทคโนโลยีของขบวนการผลิตและเลี้ยงกุ้ง การผลิต และจำหน่ายครบวงจร คือ ผลิตลูกกุ้ง อาหารกุ้ง แปรรูป จัดหาตลาดส่งออก
3. โครงการส่งเสริมการปลูกยางพันธุ์ใหม่ทดแทนที่ยางพันธุ์เก่าในเมือง

มาตรการที่ผลักดันยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยมีการร่วมมือปรึกษาหารือระหว่างองค์กรของรัฐและภาคเอกชนในการผลิต และการตลาดเพื่อแข่งขันกับตลาดโลก มีการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อกำหนดเป้าหมายคุณภาพและการจำหน่าย มียุทธศาสตร์อันหนึ่งอันเดียวในการแข่งขันกับตลาดโลก

3.2.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอุตสาหกรรม มีเป้าหมายในการสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ หรือจัดหาได้จากนอกภาคเพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้ โครงการที่มีศักยภาพ ได้แก่ การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่สอดคล้องกับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้ว ที่จะมียผล และไม่ขัดแย้งกับยุทธศาสตร์ในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่

1. นิคมอุตสาหกรรมบริเวณหาดใหญ่-สงขลา ซึ่งมีท่าเรือและสนามบินอยู่แล้ว และไม่ขัดแย้งกับยุทธศาสตร์อื่นๆ ในการใช้พื้นที่ อุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในนิคมนี้ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา และลิ้นแระ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโครงการเขตอุตสาหกรรมส่งออกในอนาคต
2. นิคมอุตสาหกรรมบริเวณจังหวัดกระบี่ เพื่อเป็นนิคมอุตสาหกรรมสำหรับรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย เนื่องจากจะมีถนนเชื่อมโยงระหว่างกระบี่-ขนอม และเพื่อกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค และสามารถพัฒนาเป็นท่าเรือน้ำลึกได้ ซึ่งจะมีอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา อาหารทะเล น้ำมันปาล์ม ลิ้นแระ และหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อขายนักท่องเที่ยว เป็นต้น จะเริ่มก่อสร้างปลายปี

3. นิคมอุตสาหกรรมบริเวณขอนแก่น จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมสำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย และพื้นที่อำเภอขอนแก่น จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาเป็นท่าเรือน้ำลึก และเพื่อเป็นการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาค จะเริ่มก่อสร้างปลายปี พ.ศ. 2535 โครงการที่สำคัญในนิคมอุตสาหกรรมนี้ได้แก่ โครงการผลิตไฟฟ้าด้วยก๊าซธรรมชาติ และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นต้น
4. นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจทั้ง 5 จังหวัดภาคใต้ โดยการปรับปรุงนิคมอุตสาหกรรมระดับจังหวัดที่มีอยู่แล้วให้ได้มาตรฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาค สัมพันธ์และสอดคล้องกับแนวทางของโครงการพัฒนาจังหวัดปัตตานีเป็นเมืองเศรษฐกิจพิเศษ สนับสนุนการผลิตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก จะเริ่มก่อสร้างปลายปี พ.ศ. 2536 ประเภทของอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมนี้ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล ยางพารา และเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา เป็นต้น และนิจารณาสรางท่าเรือสนับสนุนในอนาคต
5. นิคมอุตสาหกรรมบริเวณชายฝั่งทะเลระหว่างสตูลและตรัง ซึ่งที่ตั้งจะต้องอยู่ติดหรือ ใกล้กับที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกที่จะสร้างขึ้นต่อไป

3.2.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการท่องเที่ยวมีเป้าหมายในการเปิดพื้นที่ทั้ง 14 จังหวัดในภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการทั้งในและต่างประเทศ โครงการที่มีศักยภาพได้แก่

1. โครงการก่อสร้างเพิ่มมาตรฐานทางหลวงแผ่นดินทางเทพ-ชุมพร เป็น 4 ช่องจราจร
2. โครงการเชื่อมโยงถนนให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของทั้ง 14 จังหวัดภาคใต้ที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในประเทศ
3. โครงการให้สัมปทานแก่เอกชนในเขตที่อยู่ในการควบคุมของทางราชการ เช่น บางส่วนของอุทยานแห่งชาติ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ

4. โครงการส่งเสริมการธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ ทั้งในด้านขนานพาหนะ ระบบสื่อสาร
5. โครงการปรับปรุง-ก่อสร้างสนามบินในประเทศ เช่น สนามบินนครศรีธรรมราช
6. โครงการปรับปรุงสนามบินภูเก็ตให้เป็นสนามบินนานาชาติสมบูรณ์แบบ
7. โครงการปรับปรุงสนามบินสุราษฎร์ธานี ให้มีขีดความสามารถเชื่อมโยงกับกรุงเทพ-ภูเก็ต-หาดใหญ่ ได้อย่างดี
8. โครงการเชื่อมโยงเกาะ และชายฝั่งของภูเก็ต-พังงา-กระบี่ โดยเรือและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว
9. โครงการเชื่อมโยงเกาะและชายฝั่งทะเลของสุราษฎร์ธานี-เกาะสมุย-เกาะพะงัน-หมู่เกาะอ่างทอง เพื่อการท่องเที่ยว
10. โครงการจัดระบบโทรศัพท์ เทล็กซ์ โทรสารเพื่อบริการนักท่องเที่ยวนานาชาติ

3.2.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการพัฒนาเมือง มีเป้าหมายในการพัฒนาชายฝั่งและเมืองชายแดนภาคใต้เพื่อเปิดประตูสู่นานาชาติ และเชื่อมโยงกับเมืองอื่นๆ เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกันควบคู่ไปกับการให้เมืองสามารถปรับตัวและมีอิสระในการพัฒนาตัวเอง โครงการที่มีศักยภาพ ได้แก่

1. โครงการก่อสร้างโครงข่ายการเชื่อมโยงชายฝั่งทะเลตะวันตก และตะวันออก
2. โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด
3. โครงการก่อสร้างโครงข่ายถนนเลียบชายฝั่งทะเล และชายแดน
4. โครงการปรับปรุงสนามบินนานาชาติที่มีอยู่ ให้เป็นสนามบินนานาชาติสมบูรณ์แบบ
5. โครงการโครงข่ายการเดินเรือทะเลเพื่อการพาณิชย์
6. โครงการปรับปรุงระบบสื่อสารโทรคมนาคมให้เป็นระบบที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง

3.2.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พื้นที่ 5 จังหวัดชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนเพื่อเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษที่บริเวณพื้นที่ของเศรษฐกิจเปิดเสรีในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส โครงการที่มีศักยภาพ ได้แก่

1. โครงการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเปิดเสรีบริเวณลุ่ม หาดใหญ่ สุโขทัย โกลก เบตง และปัตตานี
2. โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ บริเวณจังหวัดกระบี่-สตูล หรือ ปัตตานี-นราธิวาส โดยให้มีการศึกษาความเหมาะสมทางวิศวกรรมเรื่อง ที่ตั้งท่าเรือก่อน
3. โครงการก่อสร้างระบบโครงข่ายถนนเชื่อม โยงสตูล-ท่าเรือสงขลา
4. โครงการก่อสร้างถนน เรือข่ายฝั่งทะเลและชายแดนสตูล-ละงู-ตรัง สตูล-ป่าตองเบงาร์ และหาดใหญ่-ปัตตานี-นราธิวาส
5. โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่ละงู ปัตตานี และบริเวณสงขลา-หาดใหญ่
6. โครงการก่อสร้างโครงข่ายถนนเชื่อม โยงระหว่างหาดใหญ่-ยะลา เชื่อมบางกลาง-เบตง เพื่อให้สามารถเดินทางได้โดยสะดวกระหว่าง หาดใหญ่-บางกลาง และมาเลเซีย-เบตง-ยะลา

3.2.7 ยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านการอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ 7 มีเป้าหมายในการอนุรักษ์พื้นที่ธรรมชาติที่ยังเหลืออยู่ เพื่อ ความสมดุลของระบบนิเวศน์วิทยา และเพื่อใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการอนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยกำหนดมาตรการทางกฎหมาย ทางกาปฏิบัติ และ ทางค่านิยม ทบทวนกำหนดบทลงโทษให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และให้มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง กำหนดมาตรการส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3.2.8 ยุทธศาสตร์ที่ 8 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ 8 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีเป้าหมายเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งด้านการป้องกัน การเตือนภัย และการปราบปราม

3.2.9 ยุทธศาสตร์ที่ 9 ด้านทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ด้านทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนากำลังคนในสาขาต่างๆ อย่างเป็น ระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ ที่จะนำไปสู่การแข่งขัน กับตลาดโลกมากขึ้น

3.3 แผนงานในการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้

3.3.1 ความเป็นมาของแผนงานการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้

1. ที่ตั้งทางกายภาพ

ภาคใต้ของไทยตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ของคาบสมุทรอินโดจีน มีทางออกสู่ทะเล ทั้งสองด้าน คือ ทะเลอันดามัน ทางฝั่งตะวันตก และอ่าวไทย ทางฝั่งทะเลตะวันออก

2. เส้นทางขนส่งทางทะเล เส้นทางขนส่งทางทะเลระหว่างยุโรป-ตะวันออกกลาง และตะวันออกไกล มีอยู่ 3 เส้นทางหลัก คือ

- เส้นทางผ่านช่องแคบมะละกา-ประเทศสิงคโปร์ ระยะทางประมาณ 11,205 กิโลเมตร
- เส้นทางผ่านช่องแคบซุนดา-ประเทศอินโดนีเซีย ระยะทางประมาณ 12,000 กิโลเมตร
- เส้นทางผ่านช่องแคบลอมบอก-ประเทศอินโดนีเซีย ระยะทางประมาณ 13,150 กิโลเมตร

3.3.2 วัตถุประสงค์ของแผนงาน

1. เพื่อพัฒนาเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศที่สั้นกว่าและมีประสิทธิภาพสูงกว่า โดยใช้ระบบการขนส่งรวมระหว่างทางทะเล ถนน รถไฟ ทางท่อ และทางทะเลข้ามภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งสามารถแข่งขันกับเส้นทางการขนส่งทางทะเลรวดเร็วที่ใช้อยู่ โดยเฉพาะการขนส่งน้ำมันดิบ และสินค้ากล่อง

2. เพื่อพัฒนาแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมที่แข่งขันกับนานาชาติได้ ตลอดจนการพัฒนาด้านการค้า ธุรกิจ และชุมชนเมืองใหม่ที่จะสร้างโอกาสการจ้างงาน ณ บริเวณพื้นที่ทั้งสองฝั่งของสะพานเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกระจายความเจริญออกจากกรุงเทพมหานครรวมทั้งจะช่วยส่งผลต่อเนื่องให้เกิดการกระจายรายได้ด้วย

3. เพื่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องได้ โดยมีความสอดคล้องกับสถานะแวดล้อมสอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยา และไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับเป้าหมายการพัฒนาอื่น เช่น การท่องเที่ยว

3.3.3 โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

1. สะพานเศรษฐกิจ ผลจากปริมาณการค้าระหว่างประเทศที่สูงขึ้น ประกอบกับความคับคั่งของการสัญจรในเส้นทางการเดินเรือที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก่อให้เกิดโอกาสที่ประเทศไทยจะพัฒนาเส้นทางสายใหม่ " สะพานเศรษฐกิจ " ซึ่งตัดข้ามภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อช่วยแบ่งเบาการขนส่งสินค้าบางส่วน โดยเฉพาะน้ำมันดิบและสินค้ากล่องระหว่างยุโรป-ตะวันออกกลางและตะวันออกไกล ทั้งนี้โดยเส้นทางสายใหม่จะช่วยย่นระยะทางให้สั้นเข้าจากเส้นทางเดินเรือที่ใช้อยู่ในปัจจุบันประมาณ 800-2,800 กิโลเมตร เส้นทางดังกล่าวจะเชื่อมโยงฝั่งทะเลอันดามันที่กระบุรีและฝั่งอ่าวไทยที่ขนอม ผ่านภาคใต้ของประเทศไทย มีระยะทางประมาณ 180 กิโลเมตร องค์ประกอบหลักของแผนงานนี้ ได้แก่

- ถนน ถนนมาตรฐานสูง ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 2 ชั่วโมง
- รถไฟ มาตรฐานสูง-รางคู่ พร้อมอุปกรณ์ขนถ่ายสินค้าทันสมัย
- ท่าขนส่ง ระบบท่าขนส่งของเหลวสำหรับน้ำมันดิบ ก๊าซ ปิโตรเลียม และน้ำจืด
- ศูนย์จำหน่ายน้ำมัน คลังน้ำมัน และศูนย์จำหน่ายน้ำมัน และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่ชุมทางการขนส่ง
- โครงสร้างพื้นฐานสนับสนุน ประกอบด้วย สนามบิน ไฟฟ้า โทรคมนาคม ถนน รถไฟ ประปา นิคมอุตสาหกรรม และการเดินเรือชายฝั่ง

ซึ่งโครงการสะพานเศรษฐกิจจะเป็นตัวเร่งให้มีการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจในพื้นที่บริเวณสองฝั่งทะเลปลายสะพานเศรษฐกิจ ได้แก่ การเพิ่มศักยภาพในการขนถ่ายสินค้ากล่อง การแยก และการบรรจุหีบห่อ ศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม ศักยภาพทางด้านการค้าระหว่างประเทศ และการพัฒนาชุมชนเมืองใหม่ เป็นต้น

2. พื้นที่บริเวณกระบุรี (ชายฝั่งด้านทะเลอันดามัน) พื้นที่บริเวณกระบุรีด้านฝั่งทะเลตะวันตก มีองค์ประกอบพื้นฐานดังนี้

- สถานีขนถ่ายน้ำมันดิบ ท่าเทียบเรือในทะเลสำหรับเรือขนาด 250,000 ตัน พร้อมคลังเก็บน้ำมันบนฝั่งและสถานีสูบน้ำ้ำมัน
- ท่าเรือน้ำลึกกระบุรี ท่าเทียบเรือน้ำลึก 15 เมตร สำหรับเรือสินค้ากล่องนานาชาติ

- เขตอุตสาหกรรมกระบี่ นิคมอุตสาหกรรมสำหรับโรงงานกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมเกี่ยวกับน้ำมัน และอุตสาหกรรมเกษตร ฯลฯ
- ชุมชนเมืองใหม่กระบี่ เมืองใหม่ ศูนย์ธุรกิจการค้าร่วมมาตรการควบคุม การใช้ที่ดิน บริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน ทางสังคม
- โครงการขนส่ง โครงการระบบคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงกับพื้นที่ บริเวณโดยรอบ ซึ่งรวมถึงโครงการถนน และรถไฟ เชื่อมโยงกับ สนามบินนานาชาติภูเก็ต

3. พื้นที่บริเวณขนอม (ชายฝั่งด้านอ่าวไทย) พื้นที่บริเวณขนอมด้านฝั่งทะเล ตะวันออก มีองค์ประกอบพื้นฐานดังนี้

- สถานีขนถ่ายน้ำมันดิบ ท่าเทียบเรือในทะเลพร้อมคลังน้ำมันบนฝั่ง และ สถานีสูบน้ำมัน
- ท่าส่งก๊าซในทะเล ท่าส่งก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยมาขึ้นฝั่ง ความยาว 170 กิโลเมตร
- ท่าเรือหลักขนอม ท่าเรือหลักสำหรับเรือสินค้าคลองนาชาติ พร้อมอุปกรณ์การพักถ่ายและแยกบรรจุสินค้า
- เขตอุตสาหกรรมขนอม นิคมอุตสาหกรรมสำหรับโรงแยกก๊าซธรรมชาติ บีโตร์เคมี อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับก๊าซ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับน้ำมัน คลังน้ำมัน และอุตสาหกรรมเกษตร ฯลฯ
- ชุมชนเมืองใหม่ขนอม เมืองใหม่ ศูนย์กลางการค้าและธุรกิจร่วมมาตรการ ควบคุมการใช้ที่ดินที่เหมาะสม บริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม
- โครงการขนส่ง โครงการระบบคมนาคม เชื่อมโยงกับพื้นที่บริเวณ โดยรอบ ซึ่งรวมถึงโครงการถนน และรถไฟ เชื่อมโยงกับสนามบินสุราษฎร์ธานี